

იუბილეა დაგვიანებული

ნახ. ა. ბანძელაძისა

— მობრძანდით, ბატონო დავით, ხალხი გელოდებოდათ...
— მაპატიეთ, მეგობრებო, ჯერ იყო და უკრაინიდან არ მიშვებდნენ, მერე დაღესტანში ლეკებმა „დამატყვევეს“, ძლივს გამოვეპარე, ისინიც იუბილეს მიხდნან.

ბუნება

(სამწესარო ამაგი წერალებსა და დოკუმენტებსა)

**I
ამონაწერი კოლმეურნეობა „წითელი
ბიჭვანი“-ს თავმჯდომარის წერილიდან**

...ნათქვამია „ძმა ძმისთვის—შავი ღლისთვის“. მართალია, შავი ღლე არა გვაქვს და ნურც მოგვცეს განგებამ, მაგრამ ძმური დახმარება კი გვქირდება. მოგვსენებნათ, რომ ჩვენში ყურძენი ოქტომბერში მწიფდება და თუ დროზე არ დავკრიფეთ, დიდ ზარალში ჩავვარდებით. ჰოდა, პატივცემულო შეფებო, თუ შეგიძლიათ, რთველში ხალხი დაგვანხმარეთ.

ყურძენს კრფვას გეგმით 8 დღეში უნდა მოგრჩეთ, მაგრამ თქვენი განათლებული დახმარებით, იქნებ 5-6 დღეში მოვათაოთ.

იყავით კარგად.

გელოდებით კახეთში.

კოლმეურნეობის თავმჯდომარე:

ჰაბო ჯანუაშვილი.

II

ამონაწერი ბაკანავიდან

§ 4. საშფო კოლმეურნეობა „წითელი მტევანისათვის“ რთველის პერიოდში პრაქტიკული დახმარების აღმოსაჩენად მივიღინებულ იქნა კახეთში ბულალტერი გერასიმე ჭირაქაძე, მონაგარიზე ყუყუნა-ყუყუნა-შვილი, ექსპედიტორი არტემ მიხრაბიანი, ეკონომისტი ტარიელ ბარბაქაძე და საქმის მწარმოებელი ზინა ასათიანი.

III

**ამონაწერი შუაშა შუაშაშვილის
დღიურიდან**

5 ოქტომბერი. დღეს დილით ჩამოვედით წნორში. კოლმეურნეობა დიდი სიხარულით მიგვიღეს. რა მშვენიერი ყოფილა კახეთი!.. მთელი დღე ვენახს ვათვალიერებდით და ყურძენს შევექცეოდით. ბარბაქაძემ იმდენი ჭამა, რომ საღამოთი კუჭი მოეშალა. გადავწყვიტეთ კედლის გაზეთი გამოვუშვათ.

6 ოქტომბერი. ჭირაქაძემ დილიდანვე პოიწვია კოლმეურნეთა საერთო კრება და ვრცელი მოხსენება გააკეთა ყურძენის მოსავლის დროზე აღების შესახებ. კოლმეურნეობის თავმჯდომარეს რატომღაც არ მოეწონა, რომ კრება მზის ჩასვლისას დამთავრდა. გაჯავრდა და თან დავით გურამიშვილის ასეთი ლექსიც მოაყოლა (ვერ გავიგეთ რატომ):

„უნდა მზენელთა და მთესველთა,
მწიფენელთა, გინა მბარავთა
მზის აღმოსვლითგან ჩასვლამდე
შიგ არ შეხედონ კარავთა“.

განა სიგრილეში არა სჯობია ყურძენს კრფვა? ასათიანს კუჭი ატკივდა.

7 ოქტომბერი. დღეს ძალიან ბევრი ვიშუშავეთ. კოლმეურნეობას მთელი ძალ-ღონით ვეხმარებით. მე დავწერე კედლის გაზეთისათვის წერილი „გავადღიეროთ რთველის ტემპები“, მიხრაბიანცმა გაზეთის სათაური დახატა, ჭირაქაძე წერს მეთაურს, ხოლო ბარბაქაძე და ასათიანის ქალი ერთმანეთს წამლობენ. ბუშაობამ დაგვალა.

8 ოქტომბერი. ზინა ასათიანი კარგად გახდა. სამაგიეროდ კუჭი ასტკივდათ ჭირაქაძესა და მიხრაბიანცს. საშფო დახმარებას დღითი დღე ვაფართოებთ. მე და ზინამ შევკრიბეთ კოლმეურნეობის ყველა ქალი და წავუკითხეთ ორი ლექცია ქალთა საერთაშორისო მოძრაობის საკითხზე. ამავე დროს ბარბაქაძემ ვაჭები დაჰყო ორ ჯგუფად და მოაწყო გუნდური შეჯიბრება ქაღალაში. კოლმეურნეობის თავმჯდომარე ყველას სულ ვენახში ეწეოდა, კინალამ არ ჩავგიშალა ღონისძიებანი.

9 ოქტომბერი. მთელი დღე ვენახში ვავატარებთ. ყურძენს მკრეფავებთან ინდივიდუალურ საუბრებს ვატარებდით. თავმჯდომარეს ესეც არ მოსწონს. საკვირველი კაცია!..

10 ოქტომბერი. მივიღინებინ ვადა გვითავდება, ამიტომ, მიუხედავად თავმჯდომარის წინააღმდეგობისა, მიინც ჩავატარებთ საერთო კრება და შევაჯამებთ საშფო ბუშაობის შედეგები. გვინდოდა კონკრტი მოგვეწყო, მაგრამ ახირებულმა თავმჯდომარემ არ გვატალა. ყველანი ვენახში წავიყვანა. სხვათა შორის, დღეს ჩვენც ვიშუშავებთ ფიზიკურად—მოვკრიფეთ ორი კალათა ყურძენი.

11 ოქტომბერი. კოლმეურნეობა დიდი აღფრთოვანებით გამოგვაცილეს. ჯერ გათენებული არ იყო, რომ თავმჯდომარემ გამოგვავლიცა—მატარებელზე არ დაიგვიანოთო!.. საჩუქრად მოგვცეს ათი კალათა ყურძენი. რა კარგია, რომ აღრე გავიღვიძეთ—მატარებლამდე სახელდახელო მიტინგის ჩატარება მოვასწარი. დალილები ჩავსხედით ვავონში.

IV

ამონაწერი სააგანსო ანნაკიშიდან

1. რკინიგზის ბილეთები თბილისი—წნორი (რბილი ვაგონი) 5 ცალი—325 მ. 75 კაპ.
2. 5 კაცის დღიურები 12 დღის ვანმავლო-

- ბაში (დღეში 26 მანეთი)—1560 მან. 00 კაპ.
3. ქალაქი და სალბავეები კედლის გაზეთისათვის—12 მან. 05 კაპ.
4. რკინიგზის ბილეთები წნორი—თბილისი (რბილი ვაგონი) 5 ცალი—325 მან. 75 კაპ.

სულ . . . 2.223 მან. 55 კაპ.
(ორი ათას ორას ოცდასამი მანეთი და 55 კაპ.)

**V
ამონაწერი ბაკანავიდან**

...ბულალტერ ჭირაქაძეს, მონაგარიზე ყუყუნაშვილს, ექსპედიტორ მიხრაბიანცს, ეკონომისტ ბარბაქაძესა და საქმისმწარმოებელ ასათიანს საშფო კოლმეურნეობთან გამგზავრებისა და მათთვის აქტიური დახმარების აღმოჩენისათვის გამოეცხადოს მადლობა.

VI

ამონაწერი მოხსენებით საკათიდან

...ამასთან მოგახსენებთ, რომ რთველი ორ კვირას ვავიგვრებდით, შეფები რომ არ ჩამოსულიყვნენ, 8 დღეში მოგრჩებოდით.

კოლმეურნეობის თავმჯდომარე:

ზ. ჯანუაშვილი

ამონაწერები შეაგროვა

სოსო წაინაწავა

დავით გარამიშვილი რუსიონალიზაციასა და გამოგონებასა ბიზნისში

— ჩემი წიხქვილის პროექტი ხომ არ განვიხილავთ?
— რა ხულისწაფი ბრძანებულხარო, ბატონო დავით, თქვენზე ადრე ვახტანგ გორგასალმა შემოიტანა პროექტი თბილისის გაზეთების შესახებ, ჯერ ის უნდა განვიხილოთ.

ნან. ზ. ლევაყას

საქართველოს სსრ-ში

მრავალნაირი უცნაური სიზმარი მინახის, სახელგამომად ფულის მიღებაც კი დამსაზრებელი, მაგრამ ეს სიზმარი, ახლა რომ უნდა გაიშობო, ყველაზე უფრო საკვირველი გახლავთ.

ფელეტონის დასაწერად მაგიდას მივუჯექი. არაფერი გამომივიდა. უნებურად — დავითიანი — ვადავალე; ვაჯექი და ვფურცლავდი. „ჭაკცია მუყუისის“ კითხვამ ისევ უომრისტულ გუნებაზე დამაყენა. კვლავ კალამს მოვაკდე ხელი. ვეწვალე, არაფერი გამოვიდა. იმდენად არაფერი, რომ ჩამეძინა...

მწერალი სახლის წინ ვდგავარ, ვიღაც დამაზღაპრებდა, ბრგვ ვაჯავცო მიმიხალგოვდა, ხელი გამომიწოდა და მეუბნებოდა: — თვენი გაეცნობა თუ შეგიძლება, მე დავით გურამიშვილი ვახლავარათ.

მოლოდინელობისაგან დავიბენი. განსაკუთრებით კი იმან განაკვირება, რომ ამ სახლში პოეტების თვლა არ არის, თანაც ისეთი დიდი პოეტებისა, რომ ვააქეთ და ვააქეთ, და დიდად გეოსანმა რაღა შემოიხარია ვასაქნობა!

— სას...სასიპოვონა თქ...თქვენთან შეხედოდა, — მიუვებ ნაწვევტ ნაწვევტად და ორივე ხელი ჩამოვარავი (რასაკვირველია, იმ შეგნებით, რომ ორი ხელი ცოტა იყო მის ჩამოსართიველი).

— აქეთ ნიშანწყალეს, საღდაც მწერალი სახლი ყოფილა, ხომ ვერ დამაბეზადებინებენ? — მომმართა დავითმა (ზოგიერთი იმგვინ მწერლის საყურადღებოდ უნდა გაეცხსნოთ, რომ ამ მიმართვას ფრიად დიდი მოწონება და თავმდაბლობა ახასიათებდა).

— რატომაც არა, მომბრანდით, — გაეთამამდი მე და მწერალითა სახლში შევეძეხი.

პირველად კლები დავათვალიერეთ. — აქ რა არის? — ეკითხა დიდად მგოსანმა.

— მწერალითა კლუბი გახლავთ. — როგორ თუ კლუბი? — მწერალითა კლუბი, აქ იყრით თავს მწერლები, მსჯელობენ, კამათობენ. — ვინ ვის ეკამათება? — ჯერ კრიტიკოსები აკრიტიკებენ მწერლებს.

— მერე? — მერე ნაწვენი მწერლები ურტყავენ კრიტიკოსებს. — შენ დღე? — შენ დღე დამინებელი კრიტიკოსები ალარაფერს წერენ.

— მერე? — მერე ისევ კრიტიკოსებს ურტყავენ, რატომ ალარაფერს წერათ. დიდი გეოსის ვაკეკრებდა მოკლარაკეთა ოთხიხნდი ვაწოვლმა ხნამ დარღვდა: — ჩემო ძმაო, ხო იცი, ჯობია ბინა

არაკეგვირისწვერ წელს მივცეთ, ვიღაც კეგვირისწვერ არაწავს...

— რის შესახებ არაკეგვირისწვერ წელს მივცეთ, ვიღაც კეგვირისწვერ არაწავს... — რის შესახებ არაკეგვირისწვერ წელს მივცეთ, ვიღაც კეგვირისწვერ არაწავს...

— მწერლები და მის შესახებ შეპირდებიან. — მიუხედავად მის შესახებ შეპირდებიან. — მიუხედავად მის შესახებ შეპირდებიან.

— ჩხუბი ხო? მოსდით? — არა, იმერე მხოლოდ. — რაზე იბრუნ? — ბინები რომინობი, ჩვეული დევიზით არ განაწილდ.

— რა დღეები? — ეს დღეები კითხა: ბინა თუ არ გაქვს, ჩანს ძალა აქვინია; ძალა თუ არ გაქვს, ბინას ვინ მის.

— დავითი, ეტყობა, ვერ მიხვდა ჩემს გამოცენას, სიტყვადმივდო.

— ნართლა, კი ვაბასენე, საკართველი ვეღარ ვიცო, სულ გამოცელობა იმდენი რამ აღუწევს. მშენებლობის შესახებ არაფერს ვწერე იმ მწერლები?

— როგორ არაწავს? — როგორ არაწავს? — როგორ არაწავს? — როგორ არაწავს?

— როგორ არაწავს? — როგორ არაწავს? — როგორ არაწავს? — როგორ არაწავს?

— როგორ არაწავს? — როგორ არაწავს? — როგორ არაწავს? — როგორ არაწავს?

— როგორ არაწავს? — როგორ არაწავს? — როგორ არაწავს? — როგორ არაწავს?

— როგორ არაწავს? — როგორ არაწავს? — როგორ არაწავს? — როგორ არაწავს?

— როგორ არაწავს? — როგორ არაწავს? — როგორ არაწავს? — როგორ არაწავს?

— როგორ არაწავს? — როგორ არაწავს? — როგორ არაწავს? — როგორ არაწავს?

— როგორ არაწავს? — როგორ არაწავს? — როგორ არაწავს? — როგორ არაწავს?

— როგორ არაწავს? — როგორ არაწავს? — როგორ არაწავს? — როგორ არაწავს?

— როგორ არაწავს? — როგორ არაწავს? — როგორ არაწავს? — როგორ არაწავს?

— როგორ არაწავს? — როგორ არაწავს? — როგორ არაწავს? — როგორ არაწავს?

— როგორ არაწავს? — როგორ არაწავს? — როგორ არაწავს? — როგორ არაწავს?

— როგორ არაწავს? — როგორ არაწავს? — როგორ არაწავს? — როგორ არაწავს?

— როგორ არაწავს? — როგორ არაწავს? — როგორ არაწავს? — როგორ არაწავს?

— როგორ არაწავს? — როგორ არაწავს? — როგორ არაწავს? — როგორ არაწავს?

— როგორ არაწავს? — როგორ არაწავს? — როგორ არაწავს? — როგორ არაწავს?

— როგორ არაწავს? — როგორ არაწავს? — როგორ არაწავს? — როგორ არაწავს?

— როგორ არაწავს? — როგორ არაწავს? — როგორ არაწავს? — როგორ არაწავს?

— როგორ არაწავს? — როგორ არაწავს? — როგორ არაწავს? — როგორ არაწავს?

— როგორ არაწავს? — როგორ არაწავს? — როგორ არაწავს? — როგორ არაწავს?

— როგორ არაწავს? — როგორ არაწავს? — როგორ არაწავს? — როგორ არაწავს?

— როგორ არაწავს? — როგორ არაწავს? — როგორ არაწავს? — როგორ არაწავს?

— როგორ არაწავს? — როგორ არაწავს? — როგორ არაწავს? — როგორ არაწავს?

— როგორ არაწავს? — როგორ არაწავს? — როგორ არაწავს? — როგორ არაწავს?

— როგორ არაწავს? — როგორ არაწავს? — როგორ არაწავს? — როგორ არაწავს?

— როგორ არაწავს? — როგორ არაწავს? — როგორ არაწავს? — როგორ არაწავს?

— როგორ არაწავს? — როგორ არაწავს? — როგორ არაწავს? — როგორ არაწავს?

— როგორ არაწავს? — როგორ არაწავს? — როგორ არაწავს? — როგორ არაწავს?

— როგორ არაწავს? — როგორ არაწავს? — როგორ არაწავს? — როგორ არაწავს?

— როგორ არაწავს? — როგორ არაწავს? — როგორ არაწავს? — როგორ არაწავს?

მხატვარი — პავლე მელიქიძე, რომელიც მხატვრობის სახელს იტარებს. მისი ნამუშაოები მრავალია და მათგან უმთავრესი „მხატვარი“ და „მხატვრობის სახელი“ არის. მისი ნამუშაოები მრავალია და მათგან უმთავრესი „მხატვარი“ და „მხატვრობის სახელი“ არის.

„ზოგიერთი მომავალიდან ერთი კალი... მათე ტურა, მწერალი, მისი ნამუშაოები...“

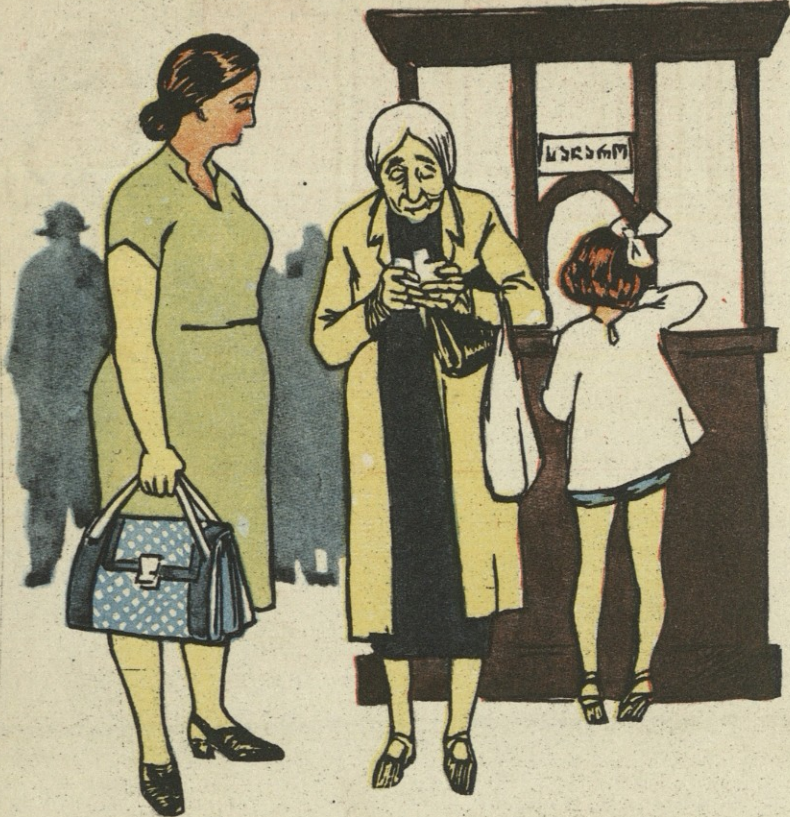
„ზოგიერთი მწერლის წარმოდგენით ეს კალი... კრისტა-დემოთი ყოფილა. მხატვრობა მანკავენ დასატა ამ ლექსის ოლუსტაკაცია აღნიშნულ მწერანთა წარმოდგენის მხედვით.“

„...და კალი მელიქიძის...“

„...და კალი მელიქიძის...“

ერთი წყობა სარკოვნიკებით

ნახ. ღ. ერისთავისა

„რაც მოგიფალონ, მას მიითვლიდი...“
(ღ. გურამიშვილი)

...რომ დავით გურამიშვილი გაცოცხლდა და რუსთა-
ველის პროსპექტზე მისეირნობს. მას ფეხდაფეხ ადევნებია
ძველი ქართული ლიტერატურის ერთ-ერთი მკვლევარი:

— ბატონო დავით, ნუთუ ერთი უცნობი ლექსი მაინც
არ გახსოვთ? გემუდარებით, გაიხსენეთ, მეშველება, დისერ-
ტაციას დავიცავ...

— ვიხსენებ და ვერ გამიხსენებია, — ჩაილაპარაკა დავი-
თმა, — მოვხუცდი, მეხსიერებამ მილაღატა და ეგ არი.

— მაშ, ცნობილი ლექსის ვარიანტი მაინც გემახსოვრე-
ბათ, — არ ეშვებოდა მკვლევარი.

— ვარიანტი? — ჩაფიქრდა დავითი. — მგონი უნდა მახ-
სოვდეს, ეე... ღმერთო გამახსენე... ჰო, პირველად ასე დავ-
წერე — „ძირი სწავლის მწარე არის, გატკბილდების კენწე-
როში“. მერე გავასწორე — „სწავლის ძირი მწარე არის, კენ-
წეროში გატკბილდების“.

— ვაშა! აბა, დამიცავს დისერტაცია! — წამოიყვირა გა-
ხარებულმა მკვლევარმა და უნივერსიტეტისკენ მოკურცხლა.

ოჩიაი ალფაიძე

ნახ. ვ. დოღუაძისა

„თვისა ხამწყხოსა ცხვართათვის
სიხსლისა დამაქციველი“.
(ღ. გურამიშვილი)

ქარაბეზური ნაკვეთები

1. ფერმის გამგე ისე გაწაფულიყო საქმეში, რომ ფერმის ქათმებს მოხარშულს სცნობდა.
2. სახლმშობელი კომისიას ფეხქვეშ ეგებოდა და აბა, ჩამტვრეულ იატაკს როგორღა შეამჩნევდნენ?
3. ქმარი ნემსის ყუნწში ძვრებოდა, ცოლი კი კანშიც ვერ ეტეოდა.
4. კოლმეურნეობის ღვინოს ჭურში ველარ ასხამდნენ, რადგან თავმჯდომარე ჭურში იჯდა.
5. ცირკში ყველაზე პასუხსაგებ ნომერს ბულალტერი ასრულებდა: ცოლს ხელისგულზე ისვამდა და ისე ატარებდა.
6. თელასის უფროსი ნატრობდა—ნეტა მთვარეზეც დაიდგმებოდეს მრიცხველი, სინათლის ფულს ავკრეფდი მოსახლეობაშიო.
7. მომღერალს სთხოვეს ხმას აუწიეო, და საჩხუბარს ვერაფერს ვხედავო.
8. კოლმეურნეობაში ერთი ცხენიც არ იყო, თავმჯდომარე რომ დაეწიხლა.
9. თევზმა თქვა მკვდარი ვარ, მაინც ცოცხალი მქვიანო, ზოგი კაცი ცოცხალია, მაინც მკვდარს ეძახიანო.

ნახ. გ. ლოდუასი

მწარალთა სასხოვრებელ სახლთან

- ძია, როდის დაიწყებს ამ სახლის მშენებლობა?
- ემ, მაშინ შენოდენა არც კი ვიქნებოდრ, ზვილო.

„ოდეს მასწავლათ მოსწყურდების, მაშინ წყალი ღვინოდ ღირსა“.

(დ. გურამიშვილი)

ნიანგის ლექსიკონი

აბაზიანი — გამოიყენება სამშაურია-ნის შესაძენად.

მანეკენები — უგემოვნო ხალხი: მხოლოდ ამათ თუ აცვიათ თბილისის ზოგიერთ ატელიეში შეკერილი ტანსაცმელი.

მეკიხე — მიხეიდე, ხელად ფეხქვეშ ჩაგიგდოს, ერთი ლაზათიანად დაგარბილოს, ადგე, მადლობა უთხრა, ფულიც აჩუქო და წამოხვიდე.

მეტრი — დიდი-დიდი 97 სანტიმეტრი.

სახწორი — ხელსაწყოა ერთგვარი (რაზედაც ხელს აწყობენ).

ფოტოგრაფი — ყველაზე კარგად ფულს იღებს...

თმის ფერი — დაუზუსტებელი რამ; კაბებთან ერთად იცვლიან ქალები.

ჩაის ჰიქა — ჩაის, სასმელადაც ხმა-რობენ.

ცივი წყალი — თბილისში გაბრაზებულ გულზეც ვერ დალიო.

ზურდა — წვრილმანია რალაც, დასაბრუნებლადაც არა ღირს.

შეადგინა ა. თაყაიშვილმა

336
30/11

რედაქტორი—ვახტანგ კელიძე.

სარედაქციო კოლოზია: ა. ბელიაშვილი, თ. გვიგინიშვილი, ვ. თორდუა, კ. ლორთქიფანიძე, ს. ფაშალიშვილი, გ. ჯაში.

თბილისი. სათარაქო-იუმორისტული ჟურნალი „ნიანგი“. რედაქციის მისამართი: რუსთაველის პროსპ. № 42. ტელ. 3-10-49.

დაკრებილი № 14 ბოლოში დასაბ. 12/11-1955 წ. ჰაო ზომა 70x108 1/2. 0.5. ნახ. ფურც. 1.37. ფურცლი ბეჭდვის სტამბა. მარჯანიშვილის ქ. № 5.

იქნებ თქვენ მითხრათ, მეგობარო, როდის დამთავრდება ამ სახლის მშენებლობა?
ეგ მშენებლებსა ჰკითხეთ, ზემოთ, ჩვენ სარენტო კანტორიდანა ვართ, პირველი სართულის მონტაჟს ვაჭარებთ.

